

ויהי בימי אֲחִישׁוֹרוֹשׁ הוּא אֲחִישׁוֹרוֹשׁ הַמֶּלֶךְ מֵהַדּוֹ
וְעַד כּוֹשׁ שִׁבְעָ וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה בְיָמִים הָהֵם
כְּשֶׁבַת הַמֶּלֶךְ אֲחִישׁוֹרוֹשׁ עַל כֶּסֶף מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר
בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה בְּשָׁנַת שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתָּה
לְכָל שָׂרָיו וְעַבְדָּיו זָזִיל פָּרַס וּמְדֵי הַפְּרָתָיִם וְשָׂרֵי
הַמְּדִינֹת לְפָנָיו בְּהִרְאֵתוֹ אֶת עֶשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
וְאֶת יָקָר תְּפָאֶרֶת גְּדוֹלָתוֹ יָמִים רַבִּים שְׁמוֹנִים וּמֵאָת
יוֹם וּבְמָלוּתָהּ הַיָּמִים הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל הָעָם
הַנְּמַצָּאִים בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה לְמַגְדוֹל וְעַד קִטָּן מִשְׁתָּה
שִׁבְעָת יָמִים בַּזָּצֵר גָּנַת בֵּיתָן הַמֶּלֶךְ זָזוֹר כֶּרֶפֶס
וְתַכְרֵת אֲזוּזֵי בַזְּבִלִי בּוֹשׁ וְאַרְגָּמָן עַל גְּלִילֵי כֶסֶף
וְעַמּוּדֵי שֵׁשׁ מִטּוֹת זָהָב וְכֶסֶף עַל רִצְפֹת בַּד־הַטֵּ
וְשֵׁשׁ וָדָר וְסֻזְרַת וְהַשְּׁקוֹת בְּכָלִי זָהָב וְכֶרֶם־אֵיִם
מִכְרֵי שְׁמוֹנִים וַיֵּץ מַלְכוּת רַב כִּיד הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׁתִיָּה
כַּד־תֵּ אֵיִן אֲנִס כִּי כֵן יִסֹּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל רַב
בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כַּרְצוֹן אִישׁ וְאִישׁ גַּם וְשִׁתִּי הַמַּלְכָּה
עָשָׂתָה מִשְׁתָּה לְעֵשִׂים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ
אֲחִישׁוֹרוֹשׁ בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב

לֵב הַמֶּלֶךְ בְּיֵץ אָמַר לְמַהוּמָן בָּזְתָּא זָרְבוּנָא בָּגָתָא
וְאַבְגָּתָא זָתָר וְכֶרֶס שִׁבְעָת הַסְרִיסִים הַמְשָׁרְתִים
אֶת פָּנָי הַמֶּלֶךְ אֲחִישׁוֹרוֹשׁ לְהַבִּיָּא אֶת וְשִׁתִּי הַמַּלְכָּה
לְפָנָי הַמֶּלֶךְ בְּכַתָּר מַלְכוּת לְהִרְאוֹת הָעַמִּים
וְהַשָּׂרִים אֶת יְפִידָה כִּי טוֹבַת מֵרָאָה הִיא וְדַתְמָאֵן
הַמַּלְכָּה וְשִׁתִּי לְבוֹא בְּדַבֵּר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בִּיד־
הַסְרִיסִים וַיִּקְצֹף הַמֶּלֶךְ מֵאֵד וּזְמַתּוֹ בְּעֶרְדָּה בּוֹ
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְזֹכְמִים יְדַעֵי הָעַתִּים כִּי כֵן דַּבֵּר
הַמֶּלֶךְ לְפָנָי כָּל יְדַעֵי דָת וְדִיֵּן וְהַקָּרֵב אֱלֹיו כַּרְשָׁנָא
עֶשְׂתָר אֲדַמְתָּא תְרַשִׁישׁ מֵרַס מֵרַסְנָא מְמוּכָן שִׁבְעָת

שְׂרֵי פֶרֶס וּמְדֵי רָאִי פִנְיֵי הַמֶּלֶךְ הַיְשָׁבִים רֵאשֵׁנָה
בְּמַלְכוּת כְּדַת מָה לַעֲשׂוֹת בְּמַלְכָּה וְשֵׁתִי עַל אֲשֶׁר
לֹא עָשִׂיתָ אֶת מֵאֵמֶר הַמֶּלֶךְ אֲזִישׁוּרוֹשׁ בִּיד־
הַסְּרִיסִים

וַיֹּאמֶר מוֹמְכָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׂרִים לֹא עַל הַמֶּלֶךְ
לְבַדּוֹ עֲזַתָּה וְשֵׁתִי הַמַּלְכָּה כִּי עַל כָּל הַשְּׂרִים וְעַל
כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֲזִישׁוּרוֹשׁ
כִּי יֵצֵא דְבַר הַמַּלְכָּה עַל כָּל הַנְּשִׂים לְהַבְּזוֹת
בְּעַלְיָהֶן בְּעֵינֵיהֶן בְּאֵמֶרֶם הַמֶּלֶךְ אֲזִישׁוּרוֹשׁ אָמַר
לְהַבְּיָא אֶת וְשֵׁתִי הַמַּלְכָּה לִפְנֵי וְלֹא בָּאָה וְדַלִּים
הָיָה תֵּאמַרְנָה שְׂרוֹת פֶּרֶס וּמְדֵי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת
דְּבַר הַמַּלְכָּה לְכָל שְׂרֵי הַמֶּלֶךְ וְכֹדֵי בְּזִיוֹן וְקִצְפָּה אִם
עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר מַלְכוּת מִלִּפְנֵי וַיְכַדְּתָב
בְּדַתִּי פֶּרֶס וּמְדֵי וְלֹא יַעֲבֹר אֲשֶׁר לֹא תָבוֹא וְשֵׁתִי
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אֲזִישׁוּרוֹשׁ וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ
לְרַעְיוֹתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה וְנִשְׁמַע פְּתָגָם דְּהַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּכָל מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא וְכָל הַנְּשִׂים יִתְּנוּ
יָקָר לְבַעַלְיָהֶן לְמַגְדוֹל וְעַד קִטָּן וַיִּטֵּב הַדְּבַר בְּעֵינֵי
הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כְּדְבַר מוֹמְכָן וַיִּשְׁלַח
סְפָרִים אֶל כָּל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל מְדִינָה וּמְדִינָה
כְּכַתְּבָהּ וְאֶל עַם וְעַם כָּל־שְׂוֹנוֹ לְהִיּוֹת כָּל אִישׁ שְׂרֵר
בְּבֵיתוֹ וּמְדַבֵּר כָּל־שׁוֹן עִמּוֹ

אֲזָר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּשְׁךְ חֲזַמַת הַמֶּלֶךְ אֲזִישׁוּרוֹשׁ
זָכַר אֶת וְשֵׁתִי וְאֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ וְאֶת אֲשֶׁר נִגְזַר
עָלֶיךָ וַיֹּאמְרוּ זְעֵרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׂרַתִּי יִבְקֶשׁוּ לְמֶלֶךְ
זְעֵרוֹת בְּתוֹלוֹת טוֹבוֹת מִרְאָה וַיִּפְקֵד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים
בְּכָל מְדִינֹת מַלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ אֶת כָּל זְעֵרָה בְּתוֹלָה
טוֹבָת מִרְאָה אֶל שׁוֹשָׁן הַבִּירָה אֶל בֵּית דְּהַנְּשִׂים

אל יד הגא סריס המלך שומר הנשים ונדון
תמרקהין והנערה אשר תיטב בעיני המלך
תמלך תזוזת ושתי וייטב הדבר בעיני המלך
ויעש כן

איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן
יאיר בן שמעי בן קיש איש מיני אשר הגלה
מירושלים עם הגלה אשר הגלתה עם כניה מלך
יהודה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל ויהי אמץ
את הדסה היא אסתר בת דדו כי איץ לה אב ואם
והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה
לקזזה מרדכי לו לבת ויהי בהשמע דבר המלך
ודתו ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל
יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי
שומר הנשים ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד
לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנותה לתת לה
ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך
וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים לא הגידה
אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה
אשר לא תגיד ובכל יום ויום

מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את
שלום אסתר ומה יעשה בה ובהגיע תר נערה
ונערה לבוא אל המלך אזשורוש מקץ היות לה
כדת הנשים שנים עשר חודש כי כן ימלאו ימי
מרוקיהן ששה חודשים בשמן המר וששה חודשים
בבשמים ובתמרוקי הנשים ובה הנערה באה אל
המלך את כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמו
מבית הנשים עד בית המלך בערב היא באה
ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל יד

שַׁעֲשִׁיזוּ סָרִיס הַמֶּלֶךְ שֶׁמֶר הַפִּילִגְשִׁים לֹא דַבְּוּ
עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ כִּי אִם זֹפֶץ בַּהֶּמְלֶכֶךְ וְזָקֵר אֶדָּה.
בְּשֵׁם וּבַהֲגִיעַ תֵּר אֶסְתֵּר בֵּת אֲבִיזִיל הִד מֵרַדְכִי
אֲשֶׁר לִקְזָז לוֹ לִבֵּת לִבּוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לֹא בִקְשָׁה.
דָּבַר כִּי אִם אֶת אֲשֶׁר יֹאמֵר הֲגִי סָרִיס הַמֶּלֶךְ שֶׁמֶר
הַנְּשִׁים וְתֵהִי אֶסְתֵּר נְשֵׂאת זֶזֶן בְּעֵינַי כֹּל רֵאִיהָ
וְתִלְקֹז אֶסְתֵּר אֶל הַמֶּלֶךְ אֲזִשְׁוֹרֹשׁ אֶל בֵּית
מַלְכוּתוֹ בַּזֹּדֶשׁ הָעֵשִׂירִי הוּא זֹדֶשׁ טֹבֵת בְּשֵׁנַת
שִׁבְעָה לַמַּלְכוּתוֹ וַיֵּאֱהָב הַמֶּלֶךְ אֶת אֶסְתֵּר מִכָּל
הַנְּשִׁים וַתֵּשֶׂא זֶזֶן וְזֹסֵד לִפְנֵי מִכָּל הַבְּתוּלוֹת וַיֵּשֶׂם
כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֵאשִׁיהָ וַיִּמְלִיכָהּ תִּזְזַת וְשֵׁתִי וַיַּעַשׂ
הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה גְדוֹל לְכָל שְׂרָיו וַעֲבָדִיו אֶת מִשְׁתֵּה
אֶסְתֵּר וְהַזֹּזָה לַמַּדִּינּוֹת עָשָׂה וַיִּתֵּן מִשְׂאֵת כִּיד
הַמֶּלֶךְ וּבַהֲקִבֶץ בְּתוּלוֹת שְׁנֵית וּמֵרַדְכִי יֵשֵׁב בְּשַׁעַר
הַמֶּלֶךְ אֵינן אֶסְתֵּר מִגְּדַת מוֹלְדָתָהּ וְאֶת עֵמָה כֹּאֲשֶׁר
צִוָּה עֲלֶיהָ מֵרַדְכִי וְאֶת מֵאֵמֶר מֵרַדְכִי אֶסְתֵּר עָשָׂה
כֹּאֲשֶׁר הִיָּתָה בְּאֵמֶנָה אֶתּוֹ
בִּימֵים

הָהֵם וּמֵרַדְכִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ קִצֵּף בְּגָדֵי
וְתֵרֵשׁ שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמֵרֵי דֶהֶסֶף וַיִּבְקֶשׁוּ
לְשַׁלֵּחַ יָד בַּמֶּלֶךְ אֲזִשְׁוֹרֹשׁ וַיִּזְדַּע הַדָּבָר
לְמֵרַדְכִי וַיִּגַּד לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתֹאמֵר אֶסְתֵּר
לְמֵלֶךְ בְּשֵׁם מֵרַדְכִי וַיִּבְקֶשׁ הַדָּבָר וַיִּמְצָא וַיִּתְּנֵהוּ
שְׁנֵיהֶם עַל עֵץ וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים כֹּל פְּנֵי
הַמֶּלֶךְ

אֲזִזֵּר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גְדֹל הַמֶּלֶךְ אֲזִשְׁוֹרֹשׁ אֶת
הַמֶּן בֶּן הַמַּדְתָּא הָאֲגָגִי וַיִּנְשָׂאֵהוּ וַיֵּשֶׂם אֶת כְּסָאוֹ
מֵעַל כָּל הָעֲשָׂרִים אֲשֶׁר אֶתּוֹ וְכָל עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ כְּרַעִים וּמִשְׁתַּזְזִים לְהַמֶּן כִּי כֵן צִוָּה.

לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה ויאמרו
עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע
אתה עובר את מצות המלך ויהי באמרם אליו יום
ויום ולא שמע אליהם ויצידו להמך לראות היעמדו
דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי וירא
המך כי איך מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המך
זמה ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו
לו את עם מרדכי ויבקש המך להשמיד את כל
היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש עם מרדכי
בזדש הראשון והוא זדש ניסן בשנת שתיים
עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני
המך מיום ליום ומזדש לזדש שנים עשר והוא
זדש אדר ויאמר המך למלך

אחשורוש ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין העמים
בכל מדינות מלכותך ודתיהם שנות מכל עם ואת
דתי המלך אינם עשים ולמלך איך שוה להניחם
אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים
ככר כסף אשקול על ידי עשי המלאכה להביא
אל גנאי המלך ויסר המלך את טבעתו מעל ידו
ויתנה להמך בן המדתא האגגי צרר היהודים ויאמר
המלך להמך הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב
בעיניך ויקראו ספרי המלך בזדש הראשון
בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המך
אל אחשדרפני המלך ואל הפוזות אשר על מדינה
ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה
ועם ועם כלשונו בשם המלך אחשורוש נכתב
ונזתם בטבעת המלך ונשלחו ספרים ביד הרצים
אל כל מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את

כל היהודים מצער ועד זקן טף ונשים ביום אזוד
בשלושה עשר לחודש שנים עשר הוא חודש אדר
ושללם לבוז פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה
ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתדים ליום הזה
הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתגדלה
בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשנות והעיר
שושן נבוכה ומרדכי ידע את כל

אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וירבש שק
ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדולה ומרה
ויבוא עד לפני שער המלך כי איך לבוא אל שער
המלך בלבוש שק ובכל מזינה ומדינה מקום
אשר דבר המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים
וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים ותבואינה
נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל
המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי
ולהסיר שקו מעליו ולא קבל ותקרא אסתר להתך
מסריסי המלך אשר העמיד לפניו ותצוהו על
מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה ויצא התך אל
מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך ויגד
לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת דהכסף
אשר אמר המן לשקול על גנאי המלך ביהודיים
לאבדם ואת פתשגן כתב הדת אשר נותן בשושן
להשמידם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה
ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש
מלפניו על עמה ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי
מרדכי ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל מרדכי
כל עבדי המלך ועם מדינות המלך ידעים אשר
כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר

הפנמיית אשר לא יקרא אחזת דתו להמית לבד
מאשר יושיט לו המלך את שרביט הזהב וחיזק
ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום
ויגידו למרדכי את דברי אסתר

ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך
להמלט בית המלך מכל היהודים כי אם הזרע
תזרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים
ממקום אזור ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם
לעת כזאת הגעת למלכות ותאמר אסתר להשיב
אל מרדכי לך כגוס את כל היהודים הנמצאים
בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת
ימים לילה ויום גם אני ותערת אצום כן ובכן אבוא
אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי
ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צותה עכ—
אסתר ויהי ביום השלישי

ותלבש אסתר מלכות ותעמד בזצר בית המלך
הפנמיית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא
מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית ויהי
כראות המלך אסתר המלכה עמדת בזצר
נשאה זין בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט
הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בר—
השרביט ויאמר לה המלך מה לך
אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות
וינתן לך ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא
המלך והמץ היום אל המשחה אשר עשיתי כן
ויאמר המלך מהרו את המץ לעשות את דבר
אסתר ויבא המלך והמץ אל המשחה אשר עשתה
אסתר ויאמר המלך לאסתר במשחה היין מדה

שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד זיצי המלכות
ותעש ותעץ אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי אם
מצאתי זון בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת
את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן
אל המשתה אשר אעשה להם ומזר אעשה
כדבר המלך ויצא המן ביום ההוא שמזו וטוב לב
וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא
זע ממנו וימלא המן על מרדכי זמה ויתאפק המן
ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש
אשתו ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו
ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על
השרים ועבדי המלך ויאמר המן אף לא הביאה
אסתר המלכה אם המלך אל המשתה אשר
עשתה כי אם אותי וגם למזר אני קרוא לה עם
המלך וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה
את מרדכי היהודי יושב בשער המלך ותאמר לו
זרש אשתו וכל אהביו יעשו עץ גבה זמשים אמה
ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עם
המלך אל המשתה שמזו ויישב הדבר לפני המן
ויעש העץ בלילה ההוא נדה

שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי
הימים והיו נקראים לפני המלך וימצא כתוב אשר
הגיד מרדכי על בגתנא ותרש שני סריסי המלך
משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך
אזשורוש ויאמר המלך מה לעשה יקר וגדולה
למרדכי על זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא
לעשה עמו דבר ויאמר המלך מי בזזר והמן בא
לזזר בית המלך הזיזונה לאמר למלך לתלות

את מרדכי על העץ אשר הכין לו ויאמרו לערי
המלך אליו הנה המן עמד בזוּזר ויאמר המלך
יבוא ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש
אשר המלך זופץ ביקרו ויאמר המן בלבו לאמי
יזופץ המלך לעשות יקר יותר ממני ויאמר המן
אל המלך איש אשר המלך זופץ ביקרו יביאו לבוש
מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו
המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו ונתנו
הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים
והלבישו את האיש אשר המלך זופץ ביקרו
והרכיבו על הסוס ברזוב העיר וקראו לפניו
ככה יעשה לאיש אשר המלך זופץ ביקרו ויאמר
המלך להמן מהר קוז את הלבוש ואת הסוס
כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי והושב
בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת ויקוז
המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי
וירכיבו ברזוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש
אשר המלך זופץ ביקרו וישב מרדכי אל שער
המלך והמן נדזף אל ביתו אבל וזפוי ראש ויספר
המן לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קרהו
ויאמרו לו זכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים
מרדכי אשר הזלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי
נפול תפול לפניו עודם מדברים עמו וסריסי המלך
הגיעו ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר
עשתה אסתר ויבא המלך והמן לשנות עם אסתר
המלכה ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני
במשתה היין מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן
לך ומה בקשדך עד זוצי המלכות ונתעש

וּתְעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּתֹאמֶר אִם מֵצִדִּי
זָזוּ בְעֵינַיִךְ הַמֶּלֶךְ וְאִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּזְדַּתֵּן לִי
נַפְשִׁי בִשְׂאֵלֹתַי וְעַמִּי בִבְקִשְׁתִּי כִּי נִמְכַרְנוּ אֲנִי
וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לְהַרוֹג וּלְאַבֵּד וְאָלוּ לְעַבְדֵי אֱלֹהִים
וּלְשִׁפְזוֹת נִמְכַרְנוּ הַזֹּזֵרֶשֶׁתִי כִּי אֵיךְ הֵצַר שׂוּהַ בְּזִנְק
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲחֻשְׁרוּשׁ

וַיֹּאמֶר לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאֵי זֶה הוּא אֲשֶׁר
מִלְּאוּ לְבָבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן וּתֹאמֶר אֶסְתֵּר אֵישׁ צָרֹר
וְאוֹיֵב הַמֶּן הַרַע הַזֶּה וְהַמֶּן נִבְעֵת מִלְּפָנַי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה
וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּזְּמַתּוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֶל גִּזְתַּת הַבַּיִתָּן
וְהַמֶּן עֶמֶד לְבִקֵּשׁ עַל נַפְשׁוֹ מֵאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי
רָאָה כִּי כִלְתָה אֱלֹוֹ הַרַעָה מֵאַת הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ
שָׁב מִגִּזְתַּת הַבַּיִתָּן אֶל בֵּית מִשְׁתֵּה הַיַּיִן וְהַמֶּן נִפְקַד
עַל הַמַּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲגַם
לְכַבּוֹשׁ אֶת הַמַּלְכָּה עַמִּי בְּבֵית הַדְּבָר יֵצֵא מִפִּי
הַמֶּלֶךְ וּפָנַי הַמֶּן זָפוּ וַיֹּאמֶר

זָרְבוּנָה אֲזוּד מִן הַסְּרִיסִים לְפָנַי הַמֶּלֶךְ גַּם הַנָּה
הַעֵץ אֲשֶׁר עָשְׂהָ הַמֶּן לְמַרְדְּכִי אֲשֶׁר דָּבַר
טוֹב עַל הַמֶּלֶךְ עֶמֶד בְּבֵית הַמֶּן גְּבוּהַ זֹמֵשִׁים
אָמַד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תִּלְהוּ עָלָיו וַיִּתְּלוּ אֶת הַמֶּן
עַל הַעֵץ אֲשֶׁר הָכִין לְמַרְדְּכִי וּזְמַתַּת הַמֶּלֶךְ
שָׁכְכָה

בְּיוֹם הַהוּא נָתַן הַמֶּלֶךְ אֲחֻשְׁרוּשׁ לְאַסְתֵּר
הַמַּלְכָּה אֶת בֵּית הַמֶּן צָרַר הַיְהוּדִים וּמַרְדְּכִי
בָּא לְפָנַי הַמֶּלֶךְ כִּי הִגִּידָה אֶסְתֵּר מַה הוּא לָהּ
וַיִּסַּר הַמֶּלֶךְ אֶת טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הָעֶבֶיר מִדְּהַמֶּן
וַיִּתְּנָה לְמַרְדְּכִי וַתֵּשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת מַרְדְּכִי עַל בֵּית
הַמֶּן וַתּוֹסֵף אֶסְתֵּר וַתְּדַבֵּר לְפָנַי

המלך ותפל לפני רגליו ותברך ותתחזן לו להעביר
את רעת המן האגגי ואת מזושבתו אשר חשב על
היהודים ויושט המלך לאסתר את שרבת הזהב
ותקם אסתר ותעמד לפני המלך ותאמר אם על
המלך טוב ואם מצאדתי חן לפני וכשר הדבר
לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב אדת
הספרים מזושבת המן בן המדתא האגגי אשר
כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות
המלך כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר
ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן
מולדתי ויאמר המלך אזשורש

לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן
נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ על אשר שלח
ידו ביהודיים ואתם כתבו על היהודים כטוב
בעיניכם בשם המלך וזזתמו בטבעת המלך כי
כתב אשר נכתב בשם המלך וזזתום בטבעת
המלך אין להשיב ויקראו ספרי המלך בעזרת
ההיא בזדע השלישי הוא זדע סיון בשלושה
ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים
ואל האזשדרפנים והפוזות ושרי המדינות אשר
מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה ומדינה
ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל היהודים
ככתבם וכלשונם ויכתב בשם המלך אזשורש
ויזזתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים
בסוסים רכבי הרכש האזשטרנים בני הרמכים
אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר
להקהל ולעמד על נפשם להשמיד ולהרג
ולאבד את כל זיל עם ומדינה הצרים אתם טף

ונעשים ושללם לבוץ ביום אחד בכל מדינות
המלך אחשורוש בשלושה עשר לחודש עשנים
עשר הוא חודש אדר פתשגן הכותב להנותן
דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות
היהודיים עתודים ליום הזה להצקם מאיביהם
הרצים רכבי הרכש האזשתרנים יצאו מבהלים
ודחופים בדבר המלך והדת נותנה בשושן
הבירה ומרדכי יצא מלפני המלך
בלבוש מלכות תכלת וזור ועטרת זהב גדולה
ותכריך בוש וארמון והעיר שושן צהלה ושמחה
ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר ובכל
מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר
המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים משנתה
יום טוב ורבים מעמי הארץ מדניהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם ובשנים עשר חודש הוא חודש
אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך
ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים
לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים
המה בשנאיהם נקהלו היהודים בעריהם בכל
מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי
רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על
כל העמים וכל שרי המדינות והאזשתרנים
והפוזות ועשי המלאכה אשר למלך מצשאים את
היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם כי גדול מרדכי
בבית המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש
מרדכי הולך וגדול ויכו היהודים בכל איביהם
מכת חרב והרג ואבדן ויעשו בשנאיהם כרצונם
ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות

אֵלֵינוּ

פְּרִשְׁתָּנוּ יְיָ

דְּכִלְפוּן

אֶסְפֹּדְנָא

פִּוּרְדְנָא

אֶלְכִיָּא

אֶרְיִדְנָא

פְּרַמְשִׁדְנָא

אֶרְיִסִי

אֶרְיִי

רִיזְנָא

וְאֵדְנָא

וְאֵדְנָא

וְאֵדְנָא

וְאֵדְנָא

וְאֵדְנָא

וְאֵדְנָא

וְאֵדְנָא

וְאֵדְנָא

וְאֵדְנָא

וְאֵדְנָא

עֲשִׂרְדָּא

בני המן בן המדתא צרר היהודים
הרגו ובבזה לא שלחו את ידם ביום
ההוא בא מספר ההרגים בשושן
הבירה לפני המלך ויאמר המלך
לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו
היהודים ואבד חמש מאות איש ואת
עשרת בני המן בשאר מדינות המלך
מה עשו ומה שאלתך וינתן לך ומזה
בקשתך עוד ותעש ותאמר אסתר אם
על המלך טוב ינתן גם מזר ליהודים
אשר בשושן לעשות כדת היום ואת
עשרת בני המן יתלו על העץ ויאמר
המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן
ואת עשרת בני המן תלו ויקדלו
היהודיים אשר בשושן גם ביום
ארבעה עשר לחודש אדר ויהרגו
בשושן שלש מאות איש ובבזה לא
שלחו את ידם ושאר היהודים אשר
במדינות המלך נקדלו ועמד על
נפשם ונוח מאיביהם והרוג בשנאיהם
חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו
את ידם ביום שלושה עשר לחודש
אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה
אתו יום משתה ושמחה ויהודיים
אשר בשושן נקדלו בשלושה עשר
בו ובארבעה עשר בו ונוח בזמשה
עשר בו ועשה אתו יום משתה
ושמחה על כן היהודים הפרושים

הישיבים בערי הפרצות עשים את יום
ארבעה עשר לחודש אדר שמזזה
ומשתה ויום טוב ומשלח מזודת איש
לרעהו ויכתב
מרדכי את הדברים האלה וישלח
ספרים אל כל היהודים אשר בכל
מדינות המלך אזשורוש הקרובים
והרחוקים לקים עליהם להיות עשים
את יום ארבעה עשר לחודש אדר
ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה
ושנה כימים אשר נזו בהם היהודים
מאיביהם והחודש אשר נהפך להם
מיגוף לשמחה ומאבל ליום טוב
לעשות אותם ימי משתה ושמחה
ומשלח מזודת איש לרעהו ומזודת
לאבינים וקבל היהודים את אשר
הזלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי
אליהם כי המן בן המדתא האגגי צרר
כל היהודים וישב על היהודים
לאבדם והפל פור הוא הגורל להמם
ולאבדם ובבאה לפני המלך אמר עם
הספר ישוב מזשבתו הרעה אשר
חשב על היהודים על ראשו ותלו אתו
ואת בניו על העץ על כן קראו לימים
האלה פורים על שם הפור על כן על
כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על
ככה ומה הגיע אליהם קימו וקבלו
היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל

הַגְּלוּיִם עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבֹר לְהַיּוֹדֵת
עֲשִׂים אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה כְּכַתְּבָם
וְכַזְּמָצָם בְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה
זָכוּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל דָּוָר וְדָוָר
מִשְׁפּוּזָה וּמִשְׁפּוּזָה מִדִּינָה וּמִדִּינָה
וְעִיר וְעִיר וַיְמִי הַפּוֹרִים הָאֵלֶּה לֹא
יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים וְזָכְרָם לֹא יִסּוּף
מִזְרַעֲם וְזֶתְכַתֵּב

אֲסִתֵּר הַמַּלְכָּה בֵּת אַבְיָזַיִל וּמִרְדֵּכִי
הַיְּהוּדִי אֶת כָּל תַּקְּףָא לְקִים אֶת אֲגָרַת
הַפְּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִית וַיִּשְׁלַח סְפָרִים
אֶל כָּל הַיְּהוּדִים אֶל שֶׁבַע וְעֵשָׂרִים
וּמֵאָה מִדִּינָה מַלְכוּת אֲזַשׁוּרוּשׁ דְּבָרִי
שְׁלוֹם וְאַמְדַּת לְקִים אֶת יְמֵי הַפְּרִים
הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כְּאֲשֶׁר קִים עֲלֵיהֶם
מִרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה
וְכְּאֲשֶׁר קִימוּ עַל נַפְשָׁם וְעַל זְרַעֲם
דְּבָרִי הַצְּמוּזָה וְזַעֲקָתָם וּמֵאֵמֶר אֲסִתֵּר
קִים דְּבָרִי הַפְּרִים הָאֵלֶּה וְזָכְרָתָם
בְּסֵפֶר וַיִּשֶׁם הַמֶּלֶךְ

אֲזַשׁוּרֵשׁ מִסַּעַל הָאָרֶץ וְאַיִי הַיָּם וְכָל
מַעֲשֵׂה תַקְּפוֹ וְגִבּוֹרָתוֹ וּפְרֵשֶׁת גְּדֻלַּת
מִרְדֵּכִי אֲשֶׁר גְּדָלוֹ הַמֶּלֶךְ הַלּוֹא הֵם
כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבָרִי הַיָּמִים לְמִלְכִי
מִדִּי וּפְרָס כִּי מִרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי מִשְׁנָה
לְמֶלֶךְ אֲזַשׁוּרוּשׁ וְגִדּוּל לַיְּהוּדִים וְרִצּוֹ
לְרַב אֲזַזִּי דְרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדַבֵּר
שְׁלוֹם לְכָל זְרַעוֹ